

3. การกำหนดกลไกที่จะทำให้ผู้ที่มีความผิดปกติทางจิตสามารถเข้าถึงบริการโดยไม่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยการกำหนดมาตรการบำบัดรักษา

4. การเพิ่มประสิทธิภาพและคุณภาพในการวินิจฉัยและดูแล

4.1 ผู้ป่วยจิตเวชทั่วไป

การกำหนดระยะเวลาการตรวจวินิจฉัยและประเมินอาการ กำหนดวิธีการและระยะเวลาในการบำบัดรักษาและกำหนดวิธีปฏิบัติกรณที่ผู้ป่วยไม่ร่วมมือในการบำบัดรักษาหรือการบำบัดรักษาไม่เป็นผล

4.2 ผู้ป่วยคดี

การกำหนดแนวปฏิบัติที่ชัดเจน ลดขั้นตอนในการดำเนินงานและทำให้ผู้ป่วยได้รับการพิทักษ์สิทธิ

ติดต่อ สอบถามและเสนอแนะ

กลุ่มพัฒนาความเป็นเลิศเฉพาะทางด้านนิติจิตเวช
สถาบันกัลยาณ์ราชนครินทร์
กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข

23 ม.8 ก.พุทธมณฑลสาย 4 แขวง/เขตทวีวัฒนา
กทม.10170

โทรศัพท์ 02 8899066 ต่อ 1421, 1538,
02 4042030 โทรสาร 02 8899083

www.thaimentalhealthlaw.com

สารพระราชบัญญัติ
สุขภาพจิต พ.ศ. 2551

หลักการ

พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ.2551 บัญญัติขึ้นมาเพื่อกำหนดมาตรการคุ้มครองสังคมจากอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากผู้ที่มีความผิดปกติทางจิตและมีภาวะอันตรายในขณะเดียวกันเป็นการคุ้มครองผู้ป่วยจิตเวชให้ได้รับการบำบัดรักษา รวมทั้ง กำหนดกระบวนการในการบำบัดรักษาบุคคลที่มีความผิดปกติทางจิต ซึ่งอยู่ระหว่างการสอบสวนการไต่สวนมูลฟ้องหรือการพิจารณา หรือภายหลังศาลมีคำพิพากษาในคดีอาญา พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ.2551 ประกาศใช้เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2551

เจตนารมณ์ของกฎหมาย

1. เพื่อปกป้องคุ้มครอง ส่งเสริมและปรับปรุงคุณภาพชีวิตและสุขภาพจิตของประชาชน
2. เพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน
3. เพื่อเป็นการป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากผู้ป่วยจิตเวช

ประโยชน์ต่อประชาชนและสังคม

1. เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยจิตเวช
2. ผู้ป่วยจิตเวชจะได้รับการคุ้มครองสิทธิต่างๆ ที่พึงจะได้รับจากรัฐ
3. เป็นการป้องกันการก่ออันตรายของผู้ป่วยจิตเวชที่อาจมีทั้งต่อตนเอง ผู้อื่นและสังคม

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ.2551

1. การป้องกันภาวะอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากผู้ที่มีความผิดปกติทางจิต จากการที่ผู้ป่วยจะได้รับการบำบัดรักษา ในขณะที่ผู้ป่วยไม่สามารถให้ความยินยอม ไม่ยอมรับการรักษา หรือมีภาวะอันตราย หรือมีความจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา กฎหมายจะทำให้บุคคลเหล่านี้ได้รับการรักษา ในขณะที่เขาไม่สามารถให้การตัดสินใจได้

2. การคุ้มครองสิทธิในการเข้าถึงบริการโดยความเท่าเทียมและเสมอภาค พระราชบัญญัติสุขภาพจิต พ.ศ.2551 ได้นำเรื่องสิทธิผู้ป่วยมาขยายความเพื่อให้ผู้ป่วยจิตเวชได้รับการคุ้มครองที่ชัดเจนยิ่งขึ้น เพราะถือว่าผู้ป่วยจิตเวชเป็นกลุ่มอ่อนด้อย ซึ่งจะต้องได้รับความคุ้มครองเป็นพิเศษ

